

Sygn. akt V U 536/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku T. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę z rekompensatą

na skutek odwołania T. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 23 maja 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 536/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 23 maja 2017r. znak: (...), odmówił wnioskodawcy T. N. prawa do emerytury z rekompensatą w związku z pracą w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, iż ubezpieczony nie spełnił przesłanek do przyznania rekompensaty, albowiem nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 10 lat i 22 dni. Decyzję tę organ rentowy wydał w oparciu o art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony, domagając się ich zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury z rekompensatą w związku z pracą w szczególnych warunkach. Podniósł, że decyzja organu rentowego jest błędna bowiem z uwzględnieniem okresu pracy od 1 października 1973r. do 30 czerwca 1979r. w (...) S.A. Oddział Zakłady (...) - ma wymagany okres pracy w szczególnych warunkach. Podał, iż w tym okresie, będąc zatrudnionym na stanowisku monterem maszyn i urządzeń na powierzchni wykonywał prace ślusarza polegające na pracach ręcznych i z użyciem elektronarzędzi – przy przygotowaniu stanowiska pracy, materiałów i urządzeń, zajmował się konserwacją sprzętu mechanicznego, wykonywał roboty konstrukcyjno-spawalnictwa, naprawiał i wykonywał narzędzia i oprzyrządowanie technologiczne, obsługiwał i naprawiał maszyny i urządzenia technologiczne, kontrolował stan techniczny maszyn i

urządzeń. Jego zdaniem były to prace ujęte w Wykazie A, dziale XIV, poz. 25 będącym załącznikiem nr 1 zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu powołał te same okoliczności, które zostały wskazane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca T. N. ur. (...), w dniu 9 lipca 2015r. złożył wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 24 sierpnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od 10 sierpnia 2015r., (...). Wyplata emerytury została zawieszona, gdyż wnioskodawca kontynuował zatrudnienie.

Decyzją z 22 września 2015r. organ rentowy ustalił wysokość emerytury i podjął jej wypłatę od 10 sierpnia 2015r.

W dniu 2 maja 2017r. wnioskodawca złożył wniosek o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem rekompensaty w związku z pracą w szczególnych warunkach. Decyzją z dnia 23 maja 2017r., zaskarżoną w niniejszej sprawie, ZUS odmówił wnioskodawcy przeliczenia wysokości emerytury z uwzględnieniem rekompensaty, wskazując w uzasadnieniu, że ubezpieczony nie spełnił przesłanek do przyznania rekompensaty, albowiem nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 10 lat i 22 dni.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych za pracę w szczególnych warunkach uznał okresy zatrudnienia wnioskodawcy:

- od 1 września 1969r. do 14 listopada 1971r. – 2 lata, 2 miesiące i 14 dni
- od 15 maja 1973r. do 30 września 1973r. – 4 miesiące i 16 dni
- od 1 lipca 1979r. do 13 grudnia 1981r. – 2 lata, 5 miesięcy i 13 dni
- od 8 stycznia 1982r. 10 czerwca 1983r. – 1 rok, 4 miesiące i 25 dni
- od 15 października 1985r. do 28 maja 1989r. – 3 lata, 7 miesięcy i 14 dni

łącznie w wymiarze 10 lat i 22 dni.

/bezsporne, a nadto dokumenty z akt ubezpieczeniowych wnioskodawcy i oświadczenie peł. ZUS k. 30/

T. N. był zatrudniony w (...) S.A. Oddział Zakłady (...) w P. od 15 maja 1973r. do 24 listopada 1989r. W tym od 2 czerwca 1983r. do 12 sierpnia 1985r. udzielono mu urlopu bezpłatnego celem wykonywania pracy na kontrakcie zagranicznym. W okresie od 1 października 1973r. do 30 czerwca 1979r. na stanowisku montera maszyn i urządzeń na powierzchni. W tym okresie wykonywał prace w postaci remontów i napraw maszyn na oddziałach produkcyjnych związanych z przeróbką rudy miedzi takich jak przesiewania, rozdrabialnia, młynownia, flotacja, suszarnia. Pracował przy remontach takich urządzeń jak kruszarki, przenośniki taśmowe, maszyny filtracyjne, młyny, pompy, klasyfikatory, suszarki, wentylatory, maszyny flotacyjne, hydrocyklony, zgęszczacze. Remonty te odbywały się planowo jak i okazyjnie, w związku z koniecznością

usuwania awarii. Awarie usuwane były na bieżąco, w trakcie normalnej pracy danego oddziału. Wówczas naprawiana maszyna czy zespół urządzeń były wyłączane, zaś pozostałe na danym wydziale pracowały. Zaś remonty planowe wykonywane były w tzw. „poniedziałki remontowe” lub w planowe postoje oddziału w soboty i niedziele oraz kiedy na kopalni nie było wydobywania. W poniedziałki remontowe nie pracował cały oddział, na który dokonywane były remonty. Podobnie w soboty i niedziele, podczas planowanych przestojów. Planowanych „poniedziałków remontowych” było 2-3 w miesiącu.

Dowody:

- akta emerytalne,

- akta osobowe wnioskodawcy

- zeznania świadków (e-protokół z 13.09.2017r. k.30-31v):

H. P. – 00:14:08-00:24:08

J. R. (1) – 00:24:08-00:33:24

S. S. – 00:33:24-00:40:57

- wyjaśnienia wnioskodawcy (e-protokół jw.) – 00:40:57-00:59:59

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 965 z późn. zm.), rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

W myśl art. 23 cyt. ustawy, ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

Rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury (a w niniejszej sprawie – prawo do rekompensaty), ustala się na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Rozporządzenie to stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia (§ 1 ust. 1). Z kolei w myśl § 2 ust. 1 tego rozporządzenia – okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W rozpoznawanej sprawie kwestią sporną było, czy wnioskodawca posiada co najmniej 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach uprawniający go do rekompensaty w myśl cyt. wyżej przepisów ustawy o emeryturach pomostowych.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu, w szczególności dowody z zeznań świadków oraz wyjaśnienia wnioskodawcy - w powiązaniu z dokumentami zawartymi w aktach ubezpieczeniowych wnioskodawcy i w jego aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...) S.A. Oddział Zakłady (...) w P. od 1 października 1973r. do 30 czerwca 1979r. na stanowisku montera maszyn i urządzeń na powierzchni (z wyłączeniem okresu d 2 czerwca 1983r. do 12 sierpnia 1985r. - pracy na kontrakcie zagranicznym) – nie pozwoliły na uznanie, że wnioskodawca spełnia warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten sporny okres nie może zostać uznany za okres pracy w szczególnych warunkach. Podkreślić należy, że sam pracodawca sporządzając świadectwo pracy w szczególnych warunkach z 18 listopada 2006r. (k.15 akt emerytalnych)

nie ujął tego okresu. Przy czym drugorzędną kwestią jest czy stanowisko pracy wnioskodawcy w tym okresie było w istocie stanowiskiem monterów maszyn i urządzeń na powierzchni czy też było to stanowisko ślusarza na powierzchni. O charakterze tej pracy decyduje zakres faktycznie wykonywanych obowiązków. Dokumenty zawarte w aktach osobowych nie zawierają o tym bliższych informacji. Decydujące znaczenie wobec tego ma treść zgodnych wyjaśnień wnioskodawcy i zeznań świadków H. P. J. R. (2) i S. S.. Wynika z nich, iż wnioskodawca w spornym okresie wykonywał prace polegające na remontach maszyn i urządzeń na oddziałach produkcyjnych związanych z przeróbką rudy miedzi. Jednak w świetle powyższych zgodnych, kategoriowych oraz logicznych wyjaśnień wnioskodawcy i zeznań świadków – nie sposób uznać, aby wnioskodawca w spornym okresie zatrudnienia prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Jak przyjmuje się w orzecznictwie warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub

w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku, nie wykonuje czynności niezwiązanych z tym stanowiskiem, ale stale tj. ciągle wykonuje prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (por. wyrok SN z dnia 15 grudnia 1997 r., II UKN 417/97, OSNP 1998 nr 21, poz. 638). Tego zaś o pracy wnioskodawcy w (...) S.A Oddział Zakłady (...) w P. od 1 października 1973r. do 30 czerwca 1979r. powiedzieć nie można.

Z wyjaśnień wnioskodawcy i słuchanych w sprawie świadków wynika wprawdzie, iż w tym okresie wykonywał prace w postaci remontów i napraw maszyn na oddziałach produkcyjnych związanych z przeróbką rudy miedzi – ale prac tych nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Remonty te odbywały się planowo jak i okazjnie, w związku z koniecznością usuwania awarii. Awarie usuwane były na bieżąco, w trakcie normalnej pracy danego oddziału. Zaś remonty planowe wykonywane były w tzw. „poniedziałki remontowe” lub w planowe postoje oddziału w soboty i niedziele oraz kiedy na kopalni nie było wydobywania. W poniedziałki remontowe nie pracował cały oddział, na który dokonywane były remonty. Podobnie w soboty i niedziele, podczas planowanych przestojów. Planowanych „poniedziałków remontowych” było 2-3 w miesiącu. Wobec czego należy uznać, iż przez kilka dni w każdym miesiącu wnioskodawca nie wykonywał prac przy remontach maszyn i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, o których stanowi poz. 25 działu XIV Wykazu A – załącznika do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Dlatego też w rozpoznawanej sprawie nie było podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, a odwołania wnioskodawcy – jako niezasadne – podlegały oddaleniu, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

SSO Regina Stępień